

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatului Petrov Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

***Petrov Veaceslav xxxxx**, născut la xxxxx, domiciliat
r-nul xxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.01.2019 – 20.11.2020;

Instanța de apel: 16.12.2020 – 16.02.2021;

Instanța de recurs: 20.04.2021 – 20.10.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 noiembrie 2020, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Petrov Veaceslav xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Petrov Veaceslav a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Petrov Veaceslav xxxxx, a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 1824,00 lei.

A fost confirmată tranzacția de împăcare în latura civilă încheiată între părțile civile Jitcu Radu, Cazacu Lilia, Jitcu Mihai și Jitcu Delia și părțile civilmente responsabile Petrov Veaceslav, SRL „Petrovtrans-Lux”, CA,, General Asigurări "SA și Asociația

Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”.

Procesul în partea acțiunii civile înaintată de părțile civile Jitcu Radu, Cazacu Lilia, Jitcu Mihai și Jitcu Delia prin care a solicitat încasarea de la părțile civilmente responsabile Petrov Veaceslav, SRL „Petrovtrans Lux”, CA „General Asigurări” SA și Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune a fost încetat, cu mențiunea că, nu se admite o nouă adresare în judecată a părților civile împotriva părților civilmente responsabile cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delict.

1.2. Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 noiembrie 2020, a fost înlăturată omisiunea vădită din dispozitivul sentinței, fiind operate următoarele completări: Mijlocul material de probă: - Certificat nr.282 din 26.08.2018 privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei eliberat de IMSP a IMU, la data de 26 august 2018, eliberat pe numele cet. Jitcu Radu Constantin, a.n.27.06.1979; Procesul-verbal nr.5872 din 26.08.2018, privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei eliberat de DRN al MS RM, la data de 26 august 2018, eliberat pe numele cet. Petrov Veaceslav Vasile, a.n.17.01.1988, cu rezultatul ”Treaz”, recunoscute și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 05 septembrie 2018, urmează să rămână în dosar pe tot termenul de păstrare a lui. Corp delict: - autocarul de model „MAN 824E” cu n/î SDS 682, care a fost implicat în accidentul rutier din 26 august 2018, transmis spre păstrare proprietarului SRL„ Petrovtrans Lux” Prin ordonanța din 27 decembrie 2018, urmează a fi păstrat de proprietarul acestuia - compania SRL „Petrovtrans Lux”.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 26 august 2018, aproximativ la ora 12.05 min., cet. Petrov Veaceslav xxxxx, a.n.xxxxx, conducând autocarul de model „xxxxx” cu n/î SDS 682, deplasându-se pe 7 șos. Muncești, mun. Chișinău din direcția str. Băcioi Noi spre str. Grădina Botanica, mun. Chișinău, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume prevederile pct.45 (RCR) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct.2 (RCR) „În Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers ”; pct.49 (RCR) „În funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent, care, în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea” pct.51 (RCR) „înaintea depășirii conducătorul vehiculului trebuie să se asigure: a) nici un conducător de vehicul care îl urmează nu a început depășirea; b) cel care îl precedă pe aceeași bandă nu a semnalizat intenția de a depăși sau intenția de a preselecta spre stânga; c) poate efectua depășirea fără a pune în

pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre; d) poate să revină pe banda precedentă fără a stânjeni vehiculul depășit”; pct. 52 alin.3) (RCR) „Conducătorul este obligat să revină pe banda de circulație inițială, după ce a efectuat depășirea pe banda de sens opus”, și prevederile art. 22 alin. (4) din Legea nr.131 din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier în conformitate cu care: “Participanții la traficul rutier sânt obligați: b) să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, iar drept urmare a încălcărilor enunțate mai sus, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a ținut cont de totalitatea factorilor rutieri care garantează siguranța conducerii mijlocului de transport, a ieșit pe contrasensul benzii de deplasare și în apropierea imobilului situat pe șos. Muncești, 654, mun. Chișinău, a tamponat automobilul de model „xxx” cu n/î xxxx, la volanul căruia se afla cet. Jitcu Radu Constantin, a.n.xxxx, cu pasagerii: Cazacu Lilia a.n.xxxxx, Jitcu Mihail a.n.xxxx, Jitcu Delia a.n.xxx, care se deplasa regulamentar pe șos. Muncești, mun. Chișinău din direcția str. Grădina Botanica spre or. Sângera, mun. Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier, conform, raportului de expertiză judiciară nr.201802D2441 din 19.11.2018, cet. Jitcu Radu xxxx a.n.xxxxx, i-a fost cauzată fractura ambelor oase femorale, ambele oase humerale, fractură deschisă 1/3 proximală oaselor antebrațului sting cu luxația capului os radial, acetabului și ilionului pe stângă, maleola medială și astragal pe dreapta, mandibulei, plăgi scalpate multiple la nivelul feței și capului care au fost cauzate în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare gravă; conform, raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2094 din 15.10.2018, cet. Cazacu Lilia a.n.xxxx, i-a fost cauzat traumatism asociat grav manifestate prin fractura deschisă 1/3 medie a ambelor oase a gambei stângi, edem posttraumatic, excoriații și plăgi în 1/3 medie gambei stângi, fractura castelor CI pe stângă și coastelor C1-C9 pe dreapta, contuzie pulmonară bilaterală, fractură liniară a procesului transvers din dreapta și procesul spinos al vertebrei C7, fără deplasare de fragmente, fractura liniară a apofizei 8 spinoase Th1 fără deplasare, fractura tasată a corpului vertebral Th2 cu deplasare spre anterior a fragmentului antero-inferior, fractura tasată a corpului vertebral Th3 cu deplasare minimală spre posterior a fragmentului postero-superior; fractura 1/3 medie a claviculei pe stânga cu deplasarea fragmentelor, edem posttraumatic regiunea claviculei pe stânga; traumatism craniu-cerebral închis, comoție cerebrală; fractura oaselor nazale cu deplasare; plăgi contuzie multiple în regiunea capului și a feței, echimoze și excoriații ale feței; plagă în regiunea cervicală pe stânga și în regiunea cristei iliace stânga, care au putut fi produse în circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă; conform raportului de expertiză judiciară nr.201802D2406 din 15.11.2018, cet. Jitcu Mihai d.n.xxxx, i-a fost cauzat traumatism craniu-cerebral manifestat prin contuzie cerebrală grad II, hematom subaponeurotic parietal pe stânga, plăgi pe cap și a brațului drept, excoriații în regiunea frontală și feței care se califică ca vătămare corporală medie; conform, raportului de expertiză judiciară nr.201802D2404 din

26.11.2018, cet. Jitcu Delia d.n.xxxxxx, i-a fost cauzată traumă craniu-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă confuză în treimea medie a gambei stângi și brațului drept, care au putut fi produse în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Prin acțiunile sale, Petrov Veaceslav, a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința adoptată, avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatului Petrov Veaceslav a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale, rejudecarea cauzei în această parte și adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Petrov Veaceslav să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea executării acesteia conform art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an și cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 2 ani.

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că, la individualizarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante menționând în acest sens caracteristica pozitivă a vinovatului, prezența a doi copii minori la întreținere, fiind unic întreținător, precum și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni imprudente. După impactul rutier, Petrov Veaceslav a întreprins toate măsurile pentru a preveni careva consecințe mai grave și anume: a scos persoanele traumatate din automobil, a chemat ambulanța pentru acordarea ajutorului medical urgent și în mod benevol a achitat părților vătămate anumite cheltuieli legate de tratament până la faza formulării acțiunii civile, ulterior în mod benevol a achitat prejudiciul material și moral părților vătămate, soluționând toate pretențiile civile prin tranzacție. Astfel, la caz sunt aplicabile prevederile art.76 lit. e) și f) Cod penal.

Totodată, instanța de fond la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de faptul că la caz sunt aplicabile și prevederile art.78 alin.(1) lit. a) și alin.(2) Cod penal, nu a acordat pedeapsa principală minimă și nici nu a înlăturat pedeapsa complementară, deși acest lucru este expres prevăzut de lege, ca fiind un efect direct al împrejurărilor cauzei concrete.

De asemenea, prima instanță a ignorat cu vehemență solicitările apărării și a reprezentantului părților vătămate privind aplicarea unui quantum mai mic al pedepsei, pentru ca Petrov Veaceslav să-și poată onora angajamentele legate de soluționarea prin tranzacție a laturii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Petrov Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzută de

art.264 alin. (3) lit. a) din Codul penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță respectând dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, ajungând la concluzia corectă de a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, luând în considerație gravitatea infracțiunii, care conform art.16 alin.(4) Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, personalitatea inculpatului, anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii, are doi copii minori la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

La fel, instanța de apel a remarcat că, instanța de fond, aplicând pedeapsa, a reținut ca fiind pertinente caracteristicile inculpatului Petrov Veaceslav, ca recunoașterea vinei, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, manifestarea căinței sincere de cele comise, inculpatul benevol și-a exprimat acordul de a satisface pretențiile materiale și morale părților vătămate prin încheierea tranzacției de împăcare (f.d.55-59), fiind corect evaluate calitățile fizice și psihice ale celui inculpatului manifestate prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia precum: aspectele social-psihologice, nivelul de instruire școlară, studiile, activitatea social utilă/muncă, comportamentul, mediul familial, intelectul, caracterul, temperamentul, vârsta, factorii care influențează sau pot influența conduita lui general. Astfel, modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului precum și situația familială a acestuia.

De asemenea, instanța de apel a subliniat și faptul că, dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art.90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat lui Petrov Veaceslav și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate

În această ordine de idei, instanța de apel a respins argumentele invocate de către partea apărării, menționând că circumstanțele reținute la caz, combat poziția expusă de inculpat și apărarea acestuia, totodată argumentul de reducere a pedepsei în scopul executarea tranzacției de împăcare încheiată între părți nu poate condiționa sau exclude scopul pedepsei penale și funcțiile acesteia, funcția de echitate socială a pedepsei, legalitatea și individualitatea ei, precum și proporționalitatea ei în coraport cu fapta, numărul de părți vătămate, perceperea socială a gravității infracționale.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Cernicov Andrei în numele

inculpatului, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Petrov Veaceslav să-i fie aplicată pedeapsa închisoare 2 ani, cu suspendarea executării acesteia conform art.90 Cod penal, pe un termen de probă 1 an și cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 2 ani, cu calcularea acestui termen din momentul privării dreptului de a conduce mijlocul de transport, adică din 28.08.2018, indicând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel, menționate în pct.3.1. al prezentei decizii.

Suplimentar a indicat că nici instanța de fond și nici cea de apel nu au oferit o satisfacție efectivă a persoanei inculpate, prin faptul că nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Însă, din conținutul argumentelor expuse, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând de fapt că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, solicitându-se aplicarea pedepsei mai blânde, prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că este

unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente, nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Instanța de recurs consideră, că temeiul de casare invocat, nu este incident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat.

De asemenea, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul notează că instanța de apel s-a expus complet asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, corect a menținut constatările primei instanțe cu privire la vinovăția inculpatului și stabilirea pedepsei cu închisoarea, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal reține că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare, prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art.75 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de apel a reținut că, infracțiunea comisă de inculpatul Petrov Veaceslav prevăzută de art.264 alin.(3) lit. a) Codul penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, și conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal,

respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului încriminat.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal lărgit reține, că instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită este motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de recurent referitor la faptul că, instanțele ierarhic inferioare la stabilirea pedepsei, nu au ținut cont în deplină măsură de cumulul de circumstanțe atenuante, precum caracteristica pozitivă, prezența a doi copii minori la întreținere, pentru prima dată a comis o infracțiune, benevol și-a exprimat acordul de a satisface pretențiile materiale și morale părților vătămate prin încheierea tranzacției de împăcare (f.d.55-59) și lipsa circumstanțelor agravante, considerând ca instanța cu aplicarea prevederilor art.78 alin.(1) lit. a) Cod penal urma să reducă până la minim pedeapsa cu închisoare, cu excluderea pedepsei complementare.

În fundamentarea acestei concluzii, Colegiul penal ține să menționeze că recurentul în argumentarea solicitării sale privind necesitatea stabilirii unei pedepse mai blânde ***pune accentul doar pe personalitatea inculpatului***, însă a omis faptul că la stabilirea pedepsei instanțele sunt obligate să ia în considerație și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi ***gravitatea infracțiunii săvârșite***, motivul acesteia ***și urmările survenite***. Așadar, instanța de recurs consideră că, instanțele de fond întemeiat au conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute ce vizează personalitatea inculpatului nu sunt suficiente, or acestea au fost luate în considerație la stabilirea termenului de pedeapsă. Mai mult, reducerea pedepsei în scopul executării tranzacției de împăcare încheiată între părți, nu poate condiționa sau exclude scopul pedepsei penale și funcțiile acesteia, funcția de echitate socială a pedepsei, legalitatea și individualitatea ei, precum și proporționalitatea ei în coraport cu fapta, numărul de părți vătămate, perceperea socială a gravității infracționale.

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept,

pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatului Petrov Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***Petrov Veaceslav xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **25 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir